

Henfende have givet os; vilde jeg gaae tilbage til dem, maatte jeg jo fremhæve, at der aldrig i Gjærningen hidtil har været Tale om at optage en Kamp i Kongeaaadalen. Jeg troer ikke, at der i vore tvende Krige er blevet løstnet et eneste Skud i Kongeaaadalen, og jeg troer heller ikke, at den vilde være egnet til nogen Kamp. Jeg veed ikke, om den høitærede Indenrigsminister eller Krigsminister selv kjender de Localiteter, hvorom der her er Tale. Der tales om Kongeaaadalen, men jeg paastaar, at dersom Nogen vil opsoge den, saa vil han, selv naar han staaer midt i den, have megen Vanskelighed ved at finde den. Han vil blive meget overrasket, naar man siger ham: „Her er Kongeaaadalen“, thi der er ikke Spor af nogen Dal, efter hvad man i daglig Tale forstaaer ved en Dal. Den saakaldte Dal er i det høieste en Sænkning i Terrænet, paa sine Steder af milevid Udstrækning, aaben og fri, hvor der ikke er en Busk, ikke et Gjerde og ikke det mindste Andet, som kunde tjene til Hegn eller Værn ved Forberedelsen til en Kamp. Noget Saadant maatte altsaa stables; der maatte opreises beskyttende Værn, hvis man skulde optage en Kamp der, men det er der dog vel ikke Tale om. Jeg maa paany bede om Undskyldning for, at jeg kommer ind paa slige Spørgsmaal, men, uden at gjøre det, kan jeg jo ikke komme til at drøfte den anførte Grund. Skulde man frygte for at anlægge eller gaae afveien for Anlægget af Baner der, hvor Erfaringen har vist, at en Kamp er bleven optagen som brændende, saa maatte man jo sige, at Vandrup-Kolding Vinien er anlagt paa et meget uheldigt Strøg, thi den gaaer lige igjennem den Egn, hvor een af de varmeste Kampe fandt Sted i 1849. Saa forekommer det mig ogsaa, at man ligeledes maatte være gaaet afveien for Kolding—Beile—Narhus Banen, thi paa de anførte Steder af samme har der fundet alvorlig Strid og Kamp Sted. Det har man jo imidlertid ikke kunnet eller villet gjøre, og jeg seer heller ikke, at man nu behøver at gaae afveien for Kongeaaadalen af saadanne Hensyn. Jeg kan selvfølgelig ikke forlange, at Nogen skulde lægge nogensomhelst Vægt paa en Udtalelse fra mig i denne Retning, men

jeg har følt en Trang til at udtale min individuelle Anskuelse i saa Henseende, og lægger jeg den til Grund, saa kan jeg, som sagt, ikke dele den Betragtning af Baljet af Kongeaaadalen, som er bleven fremhævet fra et militært Synspunkt. Jeg troer, at der, dersom en Krig stod for Døren, og Fjenden rykkede mod vor nuværende Landegrænse, ikke vilde blive Tale om Benyttelse af Jernbanen, hverken hvis den gik gjennem Kongeaaadalen eller over Gjærningen. Der vilde nemlig neppe være Tale om at lade Tog afgaae, naar Fjenden stod paa Grændsen, saa nær, at han med Kanonskud kunde saagodtsom række begge de anførte Vinier. — Der er en anden Betragtning med Hensyn til Grændse-spørgsmaalet, som ogsaa er bleven fremdragen i det andet Thing, og som den høitagtede Indenrigsminister ligeledes er gaaet ind paa at drøfte der, og det er den Betragtning, at vor nuværende Grænse er en provisorisk Grænse. Den er provisorisk, fordi vi have det Haab, at den ikke skal være blivende; den er provisorisk, fordi Slesvigerne have et Forlangende om dens Forandring, begrundet paa en tractatmæssig Ret. Det forekommer mig, at vi bør vogte os for, at vi ikke, ved at vælge at bygge noget borte fra denne Grænse, selv om vi iøvrigt maatte finde Anledning dertil, skulde kunne antages selv at tage Initiativet til at slaae fast, at vi maae opgive at betragte denne Grænse som provisorisk. Jeg har selv i mangfoldige Tilfælde følt Trykket af denne provisoriske Tilstand; men mange Foranstaltninger, som jeg egentlig har maattet føle mig forpligtet til at sætte i Værk, er jeg dog vegen tilbage fra at iværksætte, fordi jeg ikke har anset mig berettiget til at gaae ud fra anden Forudsætning, end at vor Grænse kun er provisorisk. Jeg kan derfor heller ikke ønske og ikke heller selv gaae ind paa, at man betragter den omtalte Grænse, som man, ved at lægge Jernbanen gjennem Kongeaaadalen, kommer nærmere, som vor blivende Grænse. — Jeg skal endnu nævne en Indvending, som man har gjort mod Vinien gjennem Kongeaaadalen, og det er, at den i dens vestlige Deel ved Sneum vil komme ud i et vanskeligt Terrain. Jeg maa dog sige, at jeg